

Sfintii Arhangheli Mihail și Gavriil - obiceiuri și tradiții

Arhangheli sunt reprezentări mitice aparținând calendarului popular dar care au ca echivalenți pe Arhangheli Mihail și Gavriil din calendarul ortodox, celebrați la 8 noiembrie.

Arhanghelul Gavriil a fost trimis de Dumnezeu la Fecioara Maria să-i vestească taina cea mare a întrupării Domnului și tot el a adus dreptilor Ioachim și Ana vestea zămislirii Maicii Domnului.

În folclorul religios românesc, Arhanghelul Mihail este un personaj mai venerat în comparație cu Arhanghelul Gavriil. El poartă, uneori, cheile raiului, este un înfocat luptător împotriva diavolului și veghează la capul bolnavilor, dacă acestora le este sortit să moară, sau la picioarele lor, dacă le este hărăzit să mai traiască. De multe ori îl întâlnim alăturându-se Sfântului Ilie, atunci când acesta tună și trăsnește, sau orânduiește singur grindina, cu tunul. El ține și ciuma în frâu, asemănător Sfântului Haralambie.

Arhangheli erau sărbătoriți pentru că "ei sunt păzitorii

oamenilor de la naștere și până la moarte, rugându-se lui Dumnezeu pentru sănătatea acestora". Arhangheli, în viziunea populară, asistă și la judecata de apoi, sunt patroni ai casei, ard păcatele acumulate de patimile omenești firești și purifica, prin post, conștiințele. În zonele muntoase, în care Arhangheli erau celebrați și ca patroni ai oilor, stăpânii acestor animale făceau o turtă mare din făina de porumb, numită "turta arietilor" (arietii fiind berbecii despartiti de oi), ce era considerată a fi purtătoare de fecunditate. Această turtă se aruncă în dimineața zilei de 8 noiembrie în târla oilor, odată cu slobozirea între oi a berbecilor. Dacă turta cădea cu fața în sus era semn încurajator, de bucurie în rândul ciobanilor, considerându-se ca în primăvara toate oile vor avea miei, iar dacă turta cădea cu fața în jos era mare supărare.

Despre vreme

"Vara Arhanghelilor" ține o zi. Pe lângă aceasta, între Arhangheli și Crăciun trebuie neapărat să mai fie trei-patru zile senine și călduroase, numite "vara iernii".

Moșii de Arhangheli

În sâmbăta dinaintea sărbătoririi se fac praznice pentru sufletul morților. Ofrandele date la pomana pentru morți, din Ajun sau din Ziua Arhanghelilor, se numesc "Moșii de Arhangheli". Fiecare om trebuie să aprindă o lumânare, care îi va fi "lumină de veci" în lumea de dincolo. Se aprind lumânări atât pentru oamenii în viață, cât și pentru cei dispăruți fără lumânare.

Noaptea Sfântului Andrei

În popor, vremea din noaptea Sfântului Andrei o prevestește pe cea a iernii. Dacă cerul va fi fără nori, iar luna se va vedea sus pe cer înseamnă că iarna care va veni va fi călduroasă. Dacă cerul va fi acoperit de nori, iar pe cer va fi lună plină, iarna va fi încercată de zăpezi mari. Tot de Sfântul Andrei, se rup crenguțe de măr și se pun în apă. Dacă înfloresc de Sfântul Vasile, va urma un an plin de belșug și roade. Aceste crenguțe înmugurite, în anumite zone ale Olteniei, sunt folosite ulterior pe post de sorcovă de ziua Sfântului Vasile.

Un alt obicei de prevestire a vremii este obiceiul celor 12 cepe. Fiecare dintre cele 12 cepe reprezintă o lună diferită a anului. În ajunul Sfântului Andrei, cele 12 cepe se pun întinse în podul casei, lăsându-se acolo până în ajun de Crăciun. Cele care au ramas frumoase sau au încolțit sunt lunile care vor fi încărcate de belșug și roade. Cepele care s-au stricat reprezintă lunile în care vremea va crea pagubă.

Tot în ajunul sfântului Andrei, există tradiția ca toți membrii familiei să pună grâu la încolțit într-o farfurioară cu apă. Grâul trebuie păstrat și îngrijit până în seara de Anul Nou. Cel al cărui grâu va crește des, frumos și verde va avea parte de un an frumos și plin, bogat în evenimente pozitive. În anul respectiv, va avea parte de noroc și îi va merge bine în toate privințele, atât în dragoste, cât și pe plan financiar. (Sursa – Internet)

MESAGERUL DE COSTEȘTI - NR. 24

Publicație a Primăriei Costești

Primăria ne informează:

În data de 10 noiembrie 2016 începând cu ora 13:00, la sediul Consiliului local al comunei Costești, s-a desfășurat ședința Consiliului Local vând pe ordinea de zi următoarele:

1. Proiect de hotărâre cu privire la completarea Hotărârii Consiliului Local nr. 35/4 aprilie 2014 privind aprobarea Strategiei de Dezvoltare a localității Costești în perioada 2014-2020 ;

2. Proiect de hotărâre cu privire la aprobarea Planului de ocupare a funcțiilor publice din cadrul aparatului de specialitate al primarului comunei Costești , pentru anul 2017 ;

3. Proiect de hotărâre cu privire la aprobarea necesitatii și oportunitatii realizării investiției „Înlocuire sistem încălzire Școala Gimnazială Ferigile și Sala de Sport Ionela Târlea, în satul Costești, comuna Costești, județul Vâlcea” în vederea obținerii finanțării prin Programul privind instalarea sistemelor de încălzire care utilizează energie regenerabilă, inclusiv înlocuirea sau completarea sistemelor clasice de încălzire;

4. Proiect de hotărâre cu privire la aprobarea studiului de

fezabilitate, a indicatorilor tehnico-economici, a cofinanțării și a implementării investiției „Înlocuire sistem încălzire Școala Gimnazială Ferigile și Sala de Sport Ionela Târlea, în satul Costești, comuna Costești, județul Vâlcea”

5. Proiect de hotărâre cu privire la aprobarea nivelurilor pentru valorile impozabile, impozitele și taxele locale și alte taxe asimilate acestora aplicabile în anul fiscal 2017.

Se lucrează la puntea din punctul Marcel Popescu, punte care are o lățime de 2,5m și o lungime 12m.

Primar – Toma Marius Peștereanu

Felicitări, Alexia!

Alexia Măgureanu a obținut de curând locul I la Festivalul National de Muzica ușoară, folk, populara și instrumentală " PRO-MUZICA " desfășurat la Craiova.

Foto – Lorena Măgureanu

Bravo, Pope!!!

Pe Mihai l-am cunoscut în biblioteca noastră, adolescent fiind. Înalt, frumos și deosebit de politicos. În fiecare vacanță vine la bunică sa, Anișoara Popescu, în Costești.

Mihai Cătălin Popescu s-a născut pe

15 martie 1985, în Găești și a debutat la naționala de seniori în 2001. Până pe 15 ianuarie 2012, el a jucat pentru România în 88 de meciuri, în care a înscris și un gol.

Sursa – Internet

„Prima întâlnire cu handbalul s-a petrecut la 5 ani și nu a fost una prea fericită. Luat de tatăl său, Marian Popescu, portar la Arctic Găești, la un meci, "Pope" s-a așezat în spatele porții, admirând paradele. "Nu a fost o idee prea bună. Pe atunci, nu existau plase și am primit o minge în plină figură. Vreo zece minute nu am știut de mine și m-am trezit abia când tatăl meu m-a luat la palme. A fost primul meu antrenament pentru postul de portar.” (sursa - gsp.ro)

În timp, Mihai, Pope cum îi spun prietenii a primit de nouă ori titlul de cel mai bun portar. În prezent este portar la echipa franceză Saint Raphael. Felicitări, Mihai! Felicitări pentru toate realizările tale!

Festivalul "Țara Oltului în Prodeuse și Tradiții", 30 oct 2016

"Doamne bine-am nimerit
Și cu cin' m-am întâlnit.
Și petrecere și joc
Cu tot satul la un loc!
Dragu-mi-i unde-am venit
Și de cin' m-o omenit"

„Se strâng comunitățile, se adună oamenii cu cântecele și jocurile satelor, cu straietele mândre și tradițiile moștenite, își pun pe masă bucate alese și lucrături măiestrite și mai ales își pun sufletul în palme muncite, strop de lumină și caldură în întâmpinare de oameni buni și frumoși. Vă așteaptă să fiți printre oaspeții pentru care se strâng, vă așteaptă să vă bucurați împreună de darurile toamnei și ale Țării Oltului, de ceea ce cu dragoste au păstrat din moștenirile moșilor noștri.”

Așa începe invitația făcută de prietenii noștri de peste munți, din locul de baștină al lui Gheorghe Lazăr care este considerat fondatorul învățământului în limba română din Țara Românească, Avrig.

Pe an ce trece festivalul adună tot mai mulți participanți.

Meșteri populari, crescători de animale din Țara Oltului, ansambluri și producători tradiționali se întâlnesc în această sărbătoare a belșugului toamnei.

Olteni mândri, nu am vrut să fim mai prejos și am mers cu producătorii noștri, cunoscuți deja în țară, Rodica Crăcană cu minunatele țesături din lână, Elisaveta Lăpădat și icoanele ei sculptate pe lemn, Elena Băluțoiu și dulcelețurile ei, Mihaela Osiac și fiul ei Mihai cu salatele lor, ce-ți lasă gura apă, făcute pentru iarnă, Gheorghe Istocescu cu pâinea și cozonacul ce uimesc mereu pe toți cei ce vizitează stand-ul comunei noastre.

După spectacol am vizitat expoziția cu vânzare de produse tradiționale și târgul de animale. Ardelenii nu s-au lăsat cu nimic mai prejos decât le merge vestea.

Dulceața de lapte, bivoli și portul tradițional din zona Avrigului ne-au ispitit pe rând.

Noaptea furtuna le-a stricat aranjamentul inițial, le-a rupt corturile dar nu s-au lasat și spre dimineață au refăcut totul. Festivalul rămâne o poveste despre oameni buni, despre fapte dar mai ales despre unitate!

„**Bună ziua e un dar al celui care îl dă...**”

Foto – Biblioteca Orășenescă Avrig

Badea Iosâv stătea rezemat de poartă cu ziarul în mână. Bastonul și-l rezemase de sold.

Deodată doi copii își trântesc bicicletele în fața casei și dau năvală în curtea moșului, mai-mai să-l răstoarne. În curte încep să strige la nepotul moșului. După scurt timp ies la fel de năvalnic, își iau bicicletele și dispar. Bastonul lui Bade Iosâv cade în șanț.

- Bă! Da' bună -zuua nu dați?

- Nu dau că n-au, Bunicule, de unde să dea? zice Iulian, nepotul ieșind din curte și ridicând bastonul.

- Da' ce-or vrut cu tine?

- Să mă duc la prostelile lor.

- Și?

- Auzi aici Bunicule, eu bună-ziua dau, că am de unde, da' cu prostia nu dau că nu mai am demult. Să dea ei că-s plini.

Moșul a zâmbit sub musteți și a despăturit ziarul. "Lucrase" bine.(...)

Bătrânii spun că "bună ziua" e un dar, e al celui care îl dă nu al celui care îl primește, de aceea unii răspund la salut cu "mulțumesc dumitale".

Tot bătrânii spun că zâmbetul e un crâmpei de lumină, e duios, cald, poznaș sau vesel, dar luminează și înlăuntrul omului și în afara sa.

Zâmbiți și ziua va fi mai frumoasă.

Maria Grancea – Avrig

„**STEAUA**, datină cu caracter religios, se practică între 25 decembrie și 7 ianuarie, mai ales de copiii între 8-14 ani. Dacă altă dată acest obicei era practicat de un număr mai mare de copii, în zilele noastre se practică foarte rar.

Puică Stelian din Pietreni (20 ani) mărturisește că a mers cu Steaua în urmă cu

5 ani. Grupul de stelari, spune el, se compune din cinci băieți, reprezentând cele cinci personaje: Irod împărat, Gașpar - crai, Melhior - crai, Baltazar - crai și călugăr. Toți purtau coifuri "stil regesc", iar Irod și Gașpar aveau câte o sabie în mână. Îmbrăcămintea era confecționată din pânză roșie pe care erau aplicate stelute din hârtie colorată. Purtau încălțăminte obișnuită.

Steaua propriu-zisă, făcută dintr-un schelet de lemn, avea opt colțuri. În fi ecare

colț era câte o pictură reprezentând scene din viața Mântuitorului. Scheletul din lemn de brad era îmbrăcat în hârtie colorată sau albă.

Pentru urarea lor, copiii primesc bani mulți. Dacă sătenii se află la petrecere, îi invită și pe "Craii de la Răsărit". Bani sunt împărțiți întotdeauna frățeste.

Pe lângă aceste obiceiuri tradiționale, cu prilejul Anului Nou aveau loc altă dată și

alte manifestări legate de credințe și practici precreștine.

Astfel, în credința că prin diverse ritualuri cu caracter magic se poate prevedea

viitorul omului sau se poate prezice timpul, cu ocazia Anului Nou se îndeplinesc și ritualuri cu caracter selectiv.

Dintre acestea amintim "vrăjitul", care se făcea în noaptea ultimei zile a anului.

Iată cum se desfășoară această practică: într-o casă se adună fete și băieți, care se

așezau pe paturi și pe scaune, încât se umplea casa. În mijlocul odăii se așeza o masă

de lemn, rotundă cu trei picioare, pe care se puneau mai multe obiecte: pâine, cărbune,

apă, sare, oglindă, săpun, pieptăn, pahar, ardei iute, bani, inel și ghem, fi ecare fi ind

acoperit cu o strachină sau căciulă. Aceste lucruri reprezintă câte o calitate sau un defect

al viitoarei soții sau al viitorului soț. Celui care nimerea pâinea îi era ursit un tovarăș de

viață bun, cel care nimerea pieptăn, ziceau că va avea parte de un om colțat, certăreț Banul reprezenta bogăția, paharul beția, inelul era semn că va avea parte de un om mândru la statură.

Dacă lucrul respectiv reprezintă o calitate, cel care îl nimerea era felicitat și i se

ura să-i trăiască ursitul. Dacă acesta reprezenta însă un defect, nu era exclusă gluma, numele fetelor fi ind

asociat, pentru a le face în necaz, cu numele unor băieți pe care nu-i puteau suferi, spre

hazul celor de față. De obicei, în timpul acestor întâlniri, tinerii cântau, se distrau, iar gazda le dădea

să mănânce și să bea. În noaptea Anului Nou, fetele își profetesc norocul și prin alte practici. Astfel, după miezul nopții, ele se duceau la grajdul vitelor și loveau cu piciorul un bou sau un junc

culcat, zicând:

- He, anul ăsta, he la anul sau he, la anul viitor!

La a câta lovitură se va scula vita, la atâția ani se va căsători fata respectivă.

Tot în această noapte avea loc număratoarea parilor. Fetele numărau parii de la

un gard, de la 9 la 1, iar parul cu numărul 1 era însemnat, pentru a putea fi recunoscut

de aceasta când mergeau să-l vadă. Cum va fi parul, așa va fi și ursitul. Dacă parul are

coașa pe el, ursitul este bogat, dacă este cojit, acesta va fi sărac. Dacă e subțire și înalt,

bărbatul va fi frumos. Un par strâmb prezice un bărbat cocoșat. Tot în noaptea aceasta, fetele ascultă lătratul câinilor și, încotro îi aud, acolo se

vor mărita. Sătenii au moștenit de la străbunii lor o mulțime de obiecte și semne, prin care

cred că se pot cunoaște cum va fi vremea în anul ce urmează. În noaptea Anului Nou se

face calendarul de ceapă pentru a ști care din lunile anului viitor vor fi ploioase și care

secetoase. În 12 foi de ceapă, fi ecare reprezentând câte o lună, se pune sare și se lasă

astfel până dimineața. Dacă sarea s-a topit, luna respectivă este ploioasă. Foaia de ceapă

în care sarea nu s-a topit reprezintă o lună secetoasă.”

(Prof. Nicolae Făulete - Monografia istorico-etnografică a comunei Costești - județul Vâlcea)

Scrisoare pentru moș Crăciun

Dragă Moș Crăciun,

Vreau să te rog ceva din tot sufletul meu... Mă numesc Cobzaru Delia Maria, am 13 ani, cred ca am fost destul de cuminte încât să treci și pe la mine însă nu îmi doresc mare lucru..Vreau ca prietena mea, Ana Maria să fie aproape de părinții ei ,să aibă parte de fericire și iubire, și tot ce ea își mai dorește..Eu o iubesc din tot sufletul. Moșule, sper să îmi îndeplinești această dorință unică.. Mai sper să aibă un Crăciun fericit alături de cei dragi ei. Moș Crăciun sper sa vezi această scrisoare și să încerci să îmi îndeplinești dorința...

Cu dragoste si iubire, Delia

Horezu - Handbal, faza zonală

Luni, 12 decembrie 2016, echipa de handbal băieți a Școlii Gimnaziale Ferigile din Costești a participat la faza zonală a Concursului județean de handbal. Echipa este condusă de profesor Marius Ilinca.

Băieții au obținut locul al III-lea după ce au învins echipa Școlii Bodești cu 15 la 10. În finală au fost învinși de echipa Liceului Constantin Brâncoveanu cu un scor de 7 la 2.

Golgeter-ul nostru a fost Vlăduț Dorobanțu care a reușit să înscrie 10 goluri. Un aport deosebit l-a adus echipei, portarul acesteia Ștefan Bocăneț.

Sursă - Vlăduț Dorobanțu
Foto - Cosmin Ștefan Florescu

Sărbători fericite!